Primera edició en anglès, 1969
Primera edició de L'Agulla Daurada, març 2025

Títol
El nostre infiltrat a la CIA

Títol original
The Spook Who Sat By The Door

Autoria
Sam Greenlee

Traducció
Josep Grau Mateu

Correcció
Oriol Valls

Il·lustració de coberta
Patricia Cruz

ISBN 978-84-19515-24-7
Dipòsit Legal B 7060-2025

Imprès a Cevagraf SCCL

KULT COOP

CULTURA21, SCCL
Carrer de la Foneria, 5-7, baixos
08243 Manresa, Països Catalans
www.lagulladaurada.cat

Formem part de

LLEGIR EN CATALÀ
ASSOCIACIÓ D'EDITORIALS INDEPENDENTS

Amb la col·laboració de

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Traducció catalana publicada per acord amb Wayne State University Press
© 1969, Sam Greenlee
© 2025, de la traducció, Josep Grau Mateu
© 2025, de la il·lustració, Patricia Cruz
© 2025, d'aquesta edició, L'Agulla Daurada

Vostè és lliure de:
Copiar, distribuir i comunicar públicament l'obra.

Sota les següents condicions:
/ **Reconeixement** *(attribution)*: En qualsevol explotació de l'obra autoritzada per la llicència caldrà reconèixer-ne l'autoria.
/ **No comercial** *(non commercial)*: L'explotació de l'obra queda limitada a usos no-comercials.
/ **Sense obres derivades** *(no derivate works)*: L'autorització per explotar l'obra no inclou la transformació per crear una obra derivada.
/ **Compartir sota la mateixa llicència**: Si transforma o modifica aquesta obra per crear-ne una obra derivada, només pot distribuir l'obra resultant sota la mateixa llicència, una de similar o una de compatible.
/ En reutilitzar o distribuir l'obra, ha de deixar ben clar els termes de la llicència d'aquesta obra.

Alguna d'aquestes condicions pot no aplicar-se si s'obté el permís del titular dels drets d'autor.

En aquesta llicència res no menyscaba o restringeix els drets morals de l'autor. Els drets derivats d'usos legítims o altres limitacions reconegudes per llei no es veuen afectats per l'anterior.

El nostre infiltrat a la CIA

Sam Greenlee

Traducció de Josep Grau Mateu

L'Agulla Daurada

LAD2505_SPOOK_Tripa.indd 3 13/3/2025 14:49:43

LAD2505_SPOOK_Tripa.indd 4 13/3/2025 14:49:43

INTRODUCCIÓ

Natiki Hope Pressley

Aquest llibre no parla de races, de política, de desigualtat o de revoltes. Encara que té la política i la qüestió racial de rerefons, aquest llibre parla de llibertat!

Fa vora cinquanta anys, quan el meu pare, en Sam Greenlee Jr., va escriure *The Spook Who Sat by the Door (El nostre infiltrat a la CIA)*, alguns crítics van voler veure el seu llibre simplement com la història d'una banda juvenil de Chicago que es prepara per aixecar-se en armes contra l'ordre establert. Van passar per alt quina era la veritable intenció del protagonista, en Dan Freeman, un home decidit a satisfer la seva set de llibertat i justícia.

En Freeman s'infiltra legalment a la CIA a través d'un programa de contractació d'agents negres dissenyat per un polític en hores baixes que vol recuperar el «vot negre». Completa el programa amb èxit i agafa experiència com a agent sobre el terreny, però és víctima d'una argúcia habitual en aquests casos: el posen a treballar de noi dels encàrrecs. Ocupa sempre un càrrec inofensiu, on no té cap autoritat ni reconeixement. En realitat, en Dan entra a la CIA per formar-se com a agent i posar els seus coneixements al servei de la població negra i d'un fi més important que el mer ascens social. El cèlebre *spook* fa feines de poca importància, se sobreposa a la humiliació i suporta el racisme per poder treballar pel seu objectiu final: la revolució.

LAD2505_SPOOK_Tripa.indd 5 13/3/2025 14:49:43

Hi haurà qui trobi detestable el personatge d'en Dan Freeman, i digui que és un busca-raons, un esvalotador, un negre amargat, algú indigne de la seva raça, o simplement algú massa agressiu i radical. És fàcil veure'l com l'antagonista d'un conte de fades americà, però jo proposo veure'l com una víctima de dues de les pitjors tragèdies americanes: la desigualtat i la injustícia. Com molts altres, en Dan fa mèrits perquè l'ascendeixin. Supera amb bones qualificacions el rigorós programa de formació de la CIA. Passa de ser un jove d'un barri pobre de Chicago a ser un agent de la CIA, però com que és negre, no rep mai la consideració que implica aquest càrrec, ni gaudeix de tots els avantatges de la seva feina. En Dan decideix aprofitar la seva presència dins del «sistema» per lluitar contra el mateix sistema. Encara que els seus mètodes puguin semblar desproporcionats i perillosos, no hauríem de perdre de vista quin és el propòsit essencial d'en Dan. Créixer en un barri negre i marginal condiciona la manera de veure la societat. La barreja de dolor i de poder du en Dan Freeman a adoptar mesures extremes amb una passió desbocada. El cas és que, quan ens mirem al mirall, molts de nosaltres veiem alguna cosa d'en Dan en nosaltres.

En Dan té molt clar que la lluita contra un sistema racista requereix una estratègia indirecta, una operació encoberta planejada de manera impecable. En Freeman, l'*spook*, és un combatent que, per voluntat pròpia, se situa al mig de cada batalla. «Spookejar», com ho entenem la meva família i jo mateixa, és precisament això: treballar des de dins del sistema. Als anys de la Segona Guerra Mundial, els soldats blancs es referien sovint als seus companys negres com a «*spooks*» i, més tard, aquest terme es va aplicar també

LAD2505_SPOOK_Tripa.indd 6 13/3/2025 14:49:43

als espies, perquè actuaven a l'ombra, com els fantasmes.[1] En Freeman, doncs, és un *spook* per partida doble: d'una banda, és un negre que vol excel·lir en un món dominat pels blancs; de l'altra, té la intenció secreta de posar de cap per avall tota una ciutat mitjançant una guerrilla de joves dels barris baixos. Aquesta mena de doble joc no és exclusiu d'en Dan Freeman: penso que tota la gent de color d'Amèrica hi participa, en certa manera, per tal de sobreviure.

És difícil construir una família i una carrera quan hi ha polítics, jutges i agents de policia que et recorden constantment que, en realitat, la vida dels negres no compta. Aquesta és només una de les raons de la gran frustració i malestar actuals. Les persones no blanques d'aquest país s'esforcen tant com poden per obrir-se camí i prendre part en una societat predominantment blanca, però també busquen amb ànsia la manera de fomentar i enaltir la seva cultura i el seu llegat. Viure en aquesta contradicció fa marejar, perquè és com donar voltes en un carrusel social. És una situació d'allò més discriminatòria, injusta i hipòcrita que es transmet, d'una manera o altra, de generació en generació.

Als Estats Units, l'exercici de la llibertat sovint ha estat possible gràcies a mandats, normes o lleis; fins i tot la «llibertat d'elecció» va haver de ser legislada. El simple fet que la llibertat hagi de ser concedida demostra que no ens ve donada, que no «naixem lliures». A l'escola, els mestres ens ensenyen que si la llibertat existeix és gràcies a les lleis del govern. L'educació primària ens va transmetre, des de ben petits, el missatge que érem «lliures» de fer el que el mestre ens digués que féssim: seguir instruccions i sortir només quan sonés el timbre. No ens van parlar mai de la llibertat

1 *Spook* és una manera col·loquial de dir 'fantasma', 'espectre', 'esperit', etc. *(N. del t.)*

LAD2505_SPOOK_Tripa.indd 7 13/3/2025 14:49:43

personal o de l'alliberament de la ment i de l'ànima. Només vam rebre classes sobre la llibertat física.

L'objectiu de l'educació és preparar les persones perquè exerceixin la «llibertat» de pensar i actuïn de manera independent. Aleshores, per què ens ensenyen a renunciar a la nostra llibertat mentre som a l'escola i a demanar-la després, a les urnes, quan som adults? Estem destinats a ser esclaus d'un sistema de conceptes sociopolítics creats a Amèrica. Això no vol dir que els sistemes d'opressió social i política hagin nascut a Amèrica, però, certament, aquí hi han trobat un terreny fèrtil. La llibertat, com l'esperança i l'amor, no es poden legislar, sinó que s'han de demostrar amb l'acció, amb alguna manifestació externa de la seva existència. Per exemple, quan algú et diu que t'estima, encara que t'agrada que t'ho diguin, esperes un gest que corrobori aquesta afirmació. Si algú es va inventar la frase «gestos d'amabilitat espontanis», en comptes de «confessions d'amabilitat espontànies», és per alguna cosa. Si qualifiquem algú d'«amable» és perquè sol actuar amb amabilitat. En altres paraules, la llibertat, com l'amabilitat, té límits. Mesurem la nostra llibertat en funció de l'experiència, no de suposicions. Paraules com «drets», «independència» i «sense restriccions» acompanyen normalment la paraula «llibertat». Però hi ha gent que, si més no en aparença, no pateixen cap restricció i són independents i, en canvi, cerquen ansiosament la llibertat. Per què? Vull creure que totes les persones han estat creades amb una brúixola interior i un anhel genuí de justícia que les guien en la direcció de la veritable llibertat. Aquest llibre explica la manera com en Dan Freeman va perseguir tant la justícia com la llibertat.

Quan el pare va escriure aquest llibre, hi va plasmar la seva pròpia vida: una revolta personal contra la injustícia

LAD2505_SPOOK_Tripa.indd 8 13/3/2025 14:49:43

racial, la brutalitat policial i la marginació econòmica. *Spook* és la seva declaració de principis contra el racisme institucional i una crida a la lluita per una llibertat i una justícia autèntiques per a tothom. És el seu intent d'esperonar els nostres herois a lluitar pel canvi social, i és també una denúncia tenaç de la malaltia social causada per l'augment indiscutible de la desigualtat i la injustícia a Amèrica.

Espero que aquest llibre porti els lectors a preguntar-se si són realment lliures i què estan disposats a fer per arribar a ser-ho.

LAD2505_SPOOK_Tripa.indd 9 13/3/2025 14:49:43

LAD2505_SPOOK_Tripa.indd 10 13/3/2025 14:49:43

Per a la meva dona, la Nicky

LAD2505_SPOOK_Tripa.indd 12 13/3/2025 14:49:43

1

Avui els ordinadors informarien el senador Gilbert Hennington sobre la seva imminent campanya per a la reelecció. El senador sabia per experiència que els ordinadors no mentien.

Seia a la seva taula, enorme i endreçada, amb el seu equip de campanya al davant i el monument a Washington, emmarcat per la finestra, al darrere. Els membres de l'equip eren bons professionals, intel·ligents i abnegats, i seien, atents, equipats amb gràfiques, taules, informes i portanotes. El senador es va mirar el grup amb ulls severs, va fer un somriure radiant i ple de confiança a la Belinda, la seva dona i assistent, i va dir:

—Molt bé, nois, poseu-me al dia, i no vulgueu daurar la píndola. Tots sabem que seran les eleccions més ajustades que hi ha hagut fins ara; el que vull saber és com d'ajustades seran. Tom, comença tu.

—La recollida de fons per a la campanya va sobre rodes, senyor: cap desertor important.

—Bé. Després repassaré el desglossament que has fet. Dick?

—M'he passat una setmana a Madison Avenue amb els de relacions públiques i els de l'agència de publicitat. Tots tenen bon material; només falta el seu vistiplau, senador. Penso que li agradarà el que han fet.

LAD2505_SPOOK_Tripa.indd 13 13/3/2025 14:49:43

—I la campanya a la tele com va, Dick? Ho tens tot a punt?

—Va molt bé, senador. Des d'avui fins al dia de les eleccions, sortirà tres vegades a les grans cadenes, com a mínim; jo diria que és perfecte, no hi ha perill de sobreexposició.

—El tema del maquillatge el tens controlat, Dick? —va preguntar la Belinda Hennington–. És un petit detall, però hi ha un home a qui segurament li va costar la presidència. A nosaltres no volem que ens passi, això.

—El senador no suarà, senyora Hennington. Després d'aquell fiasco, Max Factor ha tret tota una nova línia de productes. Penso que farem servir Temples Grises, que encaixa amb la nostra imatge de maduresa. Com tothom sap, la dèria per semblar jove ja ha passat. Per sort, amb el senador podem jugar les dues cartes.

—Magnífic, Dick –va dir el senador–. Harry?

—He entrat els resultats de les nostres enquestes als ordinadors, tant a l'IBM 436 com al Remington Rand 1401. Louis Harris ens va donar una mostra aleatòria del perfil dels grups d'edat; Gallup, un estudi de la personalitat de la síndrome vertical de saturació, i NORC una simbiologia d'una mostra representativa del vot ètnic i racial. Els resultats s'han verificat als dos ordinadors, però n'estic programant un altre per tenir una tercera confirmació.

—Els ordinadors pronostiquen que guanyarà les eleccions, senador, però per menys de tres mil vots. Un petit desplaçament del vot i hem begut oli.

El senador, sorprès i contrariat, va llançar una mirada nerviosa a la seva dona, que li va respondre amb un somriure tranquil·litzador.

—Segons els ordinadors, pot ser que millorem resultats en algun grup de votants? –va preguntar–. Com tenim el vot jueu?

LAD2505_SPOOK_Tripa.indd 14 13/3/2025 14:49:43

—Pels jueus no ha de patir, senador. On té un problema és amb els negres.

—Els negres! –va exclamar el senador Hennigton–. Com pot ser, si soc el que ha votat més vegades a favor dels drets civils de tot el Senat? Tot just l'any passat, vaig batre el rècord de l'ADA[2] de vot correcte sobre els drets civils, amb un 97,64.

—Les nostres enquestes mostren un fort descens just després del seu discurs demanant una treva en les manifestacions pro-drets civils. Si recuperem la major part del percentil negre que hem perdut, senador, estem fora de perill.

—No serveix de res plorar perquè els votants no ens són fidels. La situació demana una reunió d'intercanvi d'idees. Potser hi hauria de participar el nostre assessor especialista en minories i drets civils. Encara que no sé si ens ajudarà gaire. Francament, estic decebut amb la feina que ha fet fins ara.

—Judy –va dir el senador per l'intercomunicador del despatx–. Ara farem un intercanvi d'idees. No em passis cap trucada, sisplau, i cancel·la totes les cites d'aquest matí. I digues-li a en Carter Summerfield que vingui, fes el favor.

El senador es va posar a parlar amb la seva dona mentre esperava que arribés en Summerfield.

—Belinda, començo a tenir dubtes seriosos sobre en Summerfield. No ha aportat cap idea nova des que treballa amb nosaltres, i avui segur que ens sortirà amb els tòpics gastats de sempre.

—Ell és molt bo a les campanyes, Gil. És on destaca. Però penso que per a les qüestions teòriques hauries de buscar algú altre.

2 ADA són les sigles d'Americans for Democratic Action, una organització de tendència progressista que mesura el grau de progressisme dels congressistes. *(N. del t.)*

LAD2505_SPOOK_Tripa.indd 15 13/3/2025 14:49:43

—Potser tens raó. Suposo que tampoc li demanem que sigui una llumenera.

—No –va somriure ella–. Això no és el que necessitem d'ell, precisament.

El senador va fer girar la seva butaca de cuir i va contemplar el monument a Washington.

—Aquesta qüestió del vot negre pot ser important. No m'hauria imaginat mai que tindria problemes amb aquesta gent. Ens hem d'empescar alguna cosa que els recordi que soc el millor amic que tenen a Washington, i de pressa.

En Carter Summerfield havia estat al seu despatx tot el matí, inquiet i amoïnat. Tenia la sensació que el senador no estava content amb la seva feina i no entenia per què. En Summerfield s'havia trencat les banyes intentant descobrir què era allò que el senador volia sentir, per poder-l'hi dir, i l'havia sorprès que el senador s'hagués enfadat perquè li havia tornat els seus propis comentaris una mica parafrasejats i prou. Al llarg de la seva carrera com a especialista, en Summerfield no s'havia trobat mai amb un liberal blanc que volgués saber l'opinió d'un negre sobre els drets civils, perquè ells es consideraven tots experts en la matèria. En Summerfield no es podia creure que el senador Henning-ton fos diferent dels altres.

S'havia passat el matí pensant per què estava disgustat, el senador, i ja li feia mal el cap i tot; allò no pintava bé, i en Summerfield sabia que la seva feina perillava. Havia d'esbrinar la causa del descontentament i eliminar-la. Potser no hauria de portar vestits de sastreria? El senador l'havia vist conduint el Lincoln, en comptes del Ford amb què anava sempre a l'oficina? No podies tenir un cotxe més vistós que el del teu cap; això era una regla essencial. És el que deia a tots els seus amics negres que s'havien integrat últimament.

LAD2505_SPOOK_Tripa.indd 16 13/3/2025 14:49:43

Que potser algú havia descobert que havia tingut una cita amb una noia blanca a Colorado Springs, quan va acompanyar el senador a una visita a l'Acadèmia de les Forces Aèries? Estava segur d'haver actuat amb el màxim secretisme i discreció. Però, ja aleshores, va ser conscient que allò era una temeritat que podia posar en risc tota la seva carrera.

En Summerfield es va prendre dos Almax i un ansiolític i va allargar el braç per agafar el telèfon. Volia preguntar, de manera discreta, als seus amics negres integrats si sabien d'alguna feina per a un home amb la seva experiència. Just en aquell moment, el telèfon va sonar. Era la secretària del senador Hennington, que el convocava a un intercanvi d'idees al despatx del senador.

En Summerfield va entrar al despatx del senador somrient –sempre somreia en presència de blancs–, mentre els ulls li saltaven d'una cara a l'altra, buscant alguna pista sobre la seva situació laboral. Però la resta de membres de l'equip ja no feien cara de funeral, i el senador el va rebre amb un somriure càlid, li va indicar que s'assegués en una cadira buida i li va preguntar breument per la dona i els fills.

—Pel que sembla, Carter –va dir el senador–, tenim un problema greu amb el vot negre. –En Summerfield va arrufar les celles en senyal d'interès i preocupació.– Se'ns ha d'acudir alguna cosa innovadora, espectacular i que atregui els titulars dels diaris, per demostrar als meus electors de color que soc el millor amic que tenen a Washington. –Va tornar a recórrer l'habitació amb la seva mirada implacable, Gary Cooper, acorralat contra la paret, però impertèrrit.– I ha de ser avui.

En Summerfield es va passar la llengua pels llavis, nerviós.

—I si convoquem els líders negres moderats per discutir el seu nou projecte de llei de drets civils, senador?

El senador s'ho va rumiar un moment.

LAD2505_SPOOK_Tripa.indd 17 13/3/2025 14:49:44

—No ho veig clar, Carter. Si vols que et sigui franc, penso que el projecte no s'aprovarà. Els senadors blancs s'hi oposaran.

—I un viatge pels països africans per recollir informació? –va dir en Dick.

—No, això ho vaig fer l'any passat i encara arrossego la disenteria que vaig agafar anant de safari a Tanganyika.

—I fer un discurs contra l'apartheid a la Universitat de Ciutat del Cap? –va preguntar en Harry.

—Dubto que Sud-àfrica em concedís el visat.

—Gil –va dir la dona del senador–, per què no acusem l'Agència Central d'Intel·ligència de tenir una política de contractació discriminatòria?

—Què vols dir? Què hi ha segregació a la CIA?

—Sí. No tenen cap agent negre; la majoria fan tasques de manteniment i administratives.

—N'estàs segura, Belinda? Això podria ser el que busquem.

—N'estic seguríssima, però ho comprovaré. Tenim un home al departament de personal de la CIA, saps?

—Una acusació d'aquesta naturalesa, no podria resultar contraproduent, senyora Hennington? –va preguntar en Dick–. La CIA és gairebé tan intocable com l'FBI.

—No després de l'incident de l'U-2 i de Bahía Cochinos. A més, per a la premsa seria una combinació irresistible: agents secrets i drets civils.

—M'inclino pel que dius, Belinda –va dir el senador, que solia inclinar-se pel que deia la seva atractiva esposa–. Com ho hauríem d'anunciar, això, perquè tingués el màxim impacte?

—En una sessió del Comitè de Control del Senat, potser? –va preguntar en Tom.

—Són sessions a porta tancada –va dir el senador.

—No seria la primera vegada que hem fet servir les sessions a porta tancada per fer filtracions, Gil. El dia de la

LAD2505_SPOOK_Tripa.indd 18 13/3/2025 14:49:44

sessió en parlaré amb en Mark Townsend mentre dinem aquí a l'oficina –va dir la Belinda.

—Magnífic –va dir en Dick–. Un columnista polític de la seva talla ens anirà de perles.

—I quin to he de fer servir a la sessió? Indignat, furiós, o millor que em contingui una mica?

—Jo diria un to seriós, senador –va dir en Harry–. Vostè està perplex i entristit perquè l'agència que lluita contra les forces del comunisme impiu és presonera de les cadenes dels prejudicis racials.

—Exacte –va afegir en Tom–. Digui que Amèrica ha de fer servir el talent de tots els seus ciutadans, sense distinció de raça, color o credo, en la guerra freda.

—Primer ho negaran –va dir la Belinda –i després diran que els seus arxius de personal són confidencials, però quan la premsa se'ls tiri a sobre, rectificaran. Avui dia la CIA cuida molt la imatge.

En Carter Summerfield escoltava amb aire interessat, però, per prudència, callava. Tenia claríssim que dir al senador com havia de criticar altres blancs no entrava dins de les seves funcions.

—Jo puc programar un dels ordinadors perquè tregui estadístiques que mostrin que l'exèrcit ha millorat en eficàcia d'ençà de la integració racial –va dir en Tom.

—Si la CIA selecciona un negre, serà l'espia més conegut des de 007 –va dir en Harry.

—A veure, ho tindrà una mica complicat, amb tota la publicitat que rebrà –va replicar el senador.

—Vols dir, Gil, la publicitat que rebràs tu –va dir la seva dona.

El senador va somriure.

LAD2505_SPOOK_Tripa.indd 19 13/3/2025 14:49:44

—General –va dir el senador Hennington dirigint-se al director de la CIA–, he tingut coneixement que a la CIA no hi ha cap agent negre. Seria tan amable de dir-nos la seva opinió respecte d'això?

Els altres membres del comitè van mirar el senador Hennington mig sorpresos. Sabien que les eleccions de la tardor serien ajustades, però aquesta maniobra era un cop baix. El general, fent un esforç per controlar el seu famós mal geni, va replicar amb fredor.

—Com sap perfectament, senador, els nostres arxius de personal són extremament confidencials.

—En soc conscient, general, però aquesta és una reunió a porta tancada i tots els que som aquí estem autoritzats a accedir a aquesta informació.

—No és veritat que no tinguem ningú de color a l'Agència. El personal de la cuina, els treballadors de manteniment i els xofers són tots de color.

—La meva pregunta, general, es referia als agents secrets negres.

—Doncs miri, no en tenim cap, d'agent de color.

—A vostè li sembla, general, que una política de contractació racialment discriminatòria, que exclou ni més ni menys que un deu per cent de la nostra població, és una política adequada?

—Sí. Per bé que jo, personalment, no tinc prejudicis racials, penso que els negres encara no estan preparats per a una feina tan especialitzada i exigent com la dels serveis secrets.

—Vol dir? –va dir el senador Hennington, deixant anar un somriure, barreja de llàstima i condescendència, davant el rostre de la intolerància.

LAD2505_SPOOK_Tripa.indd 20 13/3/2025 14:49:44

—És una qüestió de sociologia, més que de prejudicis; hi ha una distància entre races que és fruit de factors socials, més que de factors racials.

—Hi ha negres que han salvat aquesta distància.

—Si hi són, els rebré encantat a la CIA.

—Jo li recomanaria que s'esforcés més per trobar-los.

—Senador Hennington –va dir el president amb el seu fort i aristocràtic accent del Sud–, tots sabem que l'engany, la hipocresia i la falsedat són les eines que fan servir cada dia els nostres agents. El caràcter infantil de la mentalitat de la gent de color, i això diu molt a favor d'ells, és incompatible amb l'ofici de la investigació i l'espionatge.

—Perdoni, senyor president –va respondre el senador, reprenent per enèsima vegada la comèdia sobre la raça que interpretava amb el seu amic del Sud des de feia ben bé una dècada–, però no entenc què vol dir quan diu «la mentalitat de la gent de color».

—Hi ha la qüestió de l'aparença –va dir el general–. Un agent ha de ser capaç de passar desapercebut. Ha de tenir l'aspecte d'algú que, al cap d'un moment d'haver-lo conegut, ja se t'hagi esborrat de la memòria. Els agents negres cridarien massa l'atenció.

—General, no voldria allargar més aquesta conversa. Li agrairia que d'aquí a un mes em fes arribar un informe sobre els avenços en l'establiment de la contractació per mèrits a la CIA.

/

Havien retirat la taula del dinar, i la Belinda Hennington i el famós columnista polític Mark Townsend seien en un

LAD2505_SPOOK_Tripa.indd 21 13/3/2025 14:49:44